

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Lennart Damsbo-Andersen
Lennart.Damsbo-Andersen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

13. juni 2017

J.nr. 2017-3638

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 447 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

Spørgsmål nr. 447:

”Af artiklen ”Kun hver anden får medhold: Det har aldrig været sværere at få anerkendt en arbejdsulykke” bragt i Ugebrevet A4 den 5. maj 2017 fremgår det, at kun hver anden anmeldte arbejdsulykke bliver anerkendt som arbejdsskade, jf. http://www.ugebreveta4.dk/det-har-aldrig-vaeret-svaerere-at-faa-ankendt-en-ar_20803.aspx. Vurderer ministeren, at Højesteretdommen fra december 2016 - der omtales i fagbladet Chaufføren fra april 2017 og som betyder, at en arbejdsskade ikke må afvises med henvisning til, at en rask person ikke ville få en skade af den givne påvirkning – vil få en betydning for antallet af sager, hvor arbejdsulykken anerkendes som arbejdsskade?”

Svar:

Jeg er optaget af, at mennesker, der bliver syge eller får helbredsmæssige gener på grund af en skade på deres arbejde, får anerkendt skaden i arbejdsskadesystemet og får den hjælp og støtte, som de er berettiget til. Det er domstolene og arbejdsskademyndighederne i Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring og Ankestyrelsen, som fastlægger den nærmere praksis for, hvornår en arbejdsskade kan anerkendes efter arbejdsskadesikringsloven.

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Arbejdstilsynet, som har oplyst følgende:

”Ved en højesteretsdom fra november 2013, som omtales i den i spørgsmålet nævnte artikel i Ugebrevet A4, har Højesteret fundet, at forbigående smerter, der ikke kræver behandling, men går over af sig selv, normalt ikke vil kunne være en persons skade i arbejdsskadesikringslovens forstand. Efterfølgende har Ankestyrelsen i en række principafgørelser præciseret rækkevidden af dommen, hvilket har betydet en nedgang i antallet af arbejdsulykker, der anerkendes som arbejdsskader.

Den i spørgsmålet omtalte højesteretsdom fra 2016 præciserer yderligere retsstillingen med hensyn til konkret bevisvurdering af årsagssammenhængen mellem hændelse/påvirkning og persons skadebegrebet. Dommen fastslår, at en skadevolder også skal kompensere skadelidte for følger, der skyldes skadelidtes særlige dispositioner eller forudbestående lidelser, når disse følger udløses af arbejdsulykken. Dommen vurderes at være i overensstemmelse med hidtidig praksis på området.

Arbejdstilsynet har forelagt Ankestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring spørgsmålet om, hvorvidt højesteretsdommen fra november 2016 forventes at ville få betydning for antallet af anerkendte arbejdsulykker. Ankestyrelsen har oplyst følgende:

”Udgangspunktet for vurderingen i ulykkessager er, om skadelidte har godtgjort en skade, og hvad den mest sandsynlige årsag hertil er.

Efter højesteretsdommen af 9. november 2016 om ulykkesbegrebet er det blevet yderligere understreget, at vurderingen af, om en hændelse kan anerkendes, er et spørgsmål om en konkret bevisbedømmelse. Altså har skadelidte ført sit bevis for årsagssammenhæng mellem hændelse og personskaade.

Det er Ankestyrelsens vurdering, at der med højesteretsdommen ikke er tale om en praksisændring, men om en præcisering af praksis.

Det er derfor Ankestyrelsens opfattelse, at højesteretsdommen ikke umiddelbart vil påvirke antallet af afgørelser om anerkendelse af ulykker.”

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i det hele henvist til Ankestyrelsens svar.”

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen